

[Gammelgaard]

besynderligt, at det ikke lod sig gøre, for den økonomiske afstand imellem regeringen og socialdemokratiet var jo meget lille, når vi så på de forslag, der forelå, ja, var i virkeligheden nok i underkanten af, hvad der bliver tale om i de tal, jeg nævnte før. Jeg kunne lige så godt som 25.000 have sagt, at der bliver tale om henved 27.000 nye pladser, for det er jo det, vi skaber med 10.000 nye uddannelsespladser for unge i 1983 og over 16.000 i 1984.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Nu prøver hr. Svend Auken, ligesom hr. Nørgaard Sørensen har gjort det i en presseudsendelse for 14 dage siden, at stille det således op, at der vel skabes mange ekstra pladser, men at det for det første er i form af ekstra stole, og at det for det andet opvejes af en række besparelser. Nej, svaret er nej. De ekstra stole er helt reelle, det er 10.000 ekstra pladser, og det er dobbelt så mange, som der blev skaffet året før.

Så kom vi til ungdomsprogrammet lige efter jul, og her drejer det sig om 12.000 ekstra pladser inklusive de 2.000 ekstra pladser på EIFU-kurserne, som er i arbejdsministeriets regie, og 5.000 ekstra pladser næste år, som er indbudgetteret på finansloven – alt i alt de 27.000, hr. Gammelgaard taler om. Dette er menneskepenge, og det er pladser, som lukkes op. Jeg kan ikke garantere for, at alle bliver besat, for vi har nogle vældige paradoksproblemer med nærmest mangel på ansøgere på visse felter og overflod af ansøgere på andre felter. Men pengene er der, og pladserne er der. Besparelserne på undervisningsministeriets område er ikke noget, der har kostet pladser. Man kan sige, at vi har sparet lidt på jobskabelsen, men for hver eneste plads, vi har sparet dér, har vi jo kunnet skaffe 5 andre. Sådan er nemlig prisforholdet.

Jeg ved godt, hvordan hr. Svend Auken har prioriteret, for det har vi jo siddet og set på i årevis, mens hr. Svend Auken var arbejdsminister: man valgte de dyrest tænkelige løsninger, uden at man fik tilstrækkelig nettoeffekt ud af det. Ungdomsarbejdsløsheden steg og steg og steg.

Nu har vi fået en regering, som på én gang skaffer flere pladser og samtidig sparer, sådan at de stakkels unge mennesker, der går

i skole i dag, ikke får en større og større pukkel af gæld at skulle arbejde af, når de kommer ud og skal være aktive borgere.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg stoler på undervisningsministeren, når han taler om tomme eller besatte stole i sine mange skolestuer landet over. Jeg tror, som jeg sagde det før, at ingen kan overgå undervisningsministeren, når det gælder om at fylde stole ind og så tælle dem op bagefter.

Men det, befolkningen spørger sig selv om, er, om ungdommens reelle problemer bliver løst gennem denne ensidige indsats, som regeringen har tilrettelagt uden om et bredt samarbejde i folketinget. Fru Elisabeth Bruun Olesens spørgsmål til regeringen angik lære- og praktikpladser. Fru Elisabeth Bruun Olesen citerede, at antallet af oprettede lære- og praktikpladser er faldet fra 1982 til 1983, at det ser ud til, at dette fald fortsætter i 1984, og at vi derfor til sommer kan stå i en situation med mere end 20.000 unge, der ikke kan fuldføre deres uddannelse, fordi vi har en regering, der ikke ønsker at gøre noget ved dette problem.

Når hr. Gammelgaard siger, at det kun var meget lidt, der skilte os i vinter, skal jeg for sandhedens skyld sige – og det tror jeg statsministeren vil kunne bekræfte – at det netop var spørgsmålet om oprettelse af lære- og praktikpladser og vores nej til nedskæringer på den indsats, der lå uden for den rent skolestueagtige.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Faktum er altså, at der den 31. marts i år var 10.743 unge, som søgte lære- eller EFG-praktikplads, og som ikke havde fået en. Det er faktisk en stigning på 2.000 i forhold til samme tidspunkt i 1983. Desuden har vi fået nogle indberetninger fra tekniske skoler og handelsskoler landet over, som giver anledning til at frygte, at mellem 17.000 og 20.000 ikke kommer i praktik umiddelbart efter at have afsluttet basisåret i år. Det vil sige, at mangelen på lære- og praktikpladser ser ud til at være flere tusinde større ved udgangen af 1984, end den var ved udgangen af 1983. Derfor hjælper regeringens hensigtserklæring-